

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **JUDr. F. H., správcu konkurznej podstaty úpadcu B.**, so sídlom v K., v dovolacom konaní zastúpeného **JUDr. O. K., CSc., advokátkou v K.**, proti osobe zaviazanej **I.**, so sídlom v B., IČO : X., zastúpenej **Mgr. M. H., advokátom v B.**, o **umorenie podielových listov**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 40 Ncd 190/2003, o dovolaní osoby zaviazanej podľa listiny proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. decembra 2011 sp. zn. 9 CoD 97/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ **JUDr. F. H. ako správca konkurznej podstaty úpadcu B.**, podal na Okresnom súde Košice II 5. marca 2003 návrh na umorenie listín – troch podielových listov otvoreného podielového fondu P. (špecifikovaných v návrhu), ktoré tvoria majetkovú podstatu úpadcu B. z dôvodu, že sa v majetkovej podstate úpadcu (ani u núteného správcu – Č.) nenachádzajú, hoci boli vydané.

Okresný súd Košice II (postupom podľa § 185i ods. 1, 2, 3, § 185j ods. 1 a 2, § 185m, § 185m, § 185r ods. 1 a 2 O.s.p.), **uznesením z 20. októbra 2010 č.k. 40 Ncd 190/2003-225 prehlásil za umorený: 1/ podielový list VKLADOVÝ FOND, otvorený podielový fond P., poradové číslo podielového listu: X., forma podielového listu ako cenného papiera: na meno, podoba podielového listu ako cenného papiera: listinná podoba, počet podielov: 23.120, počiatočná hodnota podielu v slovenskej korune 1 213 Sk, dátum vydania podielového listu**

24.10.2001, obchodné meno a sídlo správcovskej spoločnosti, ktorá vydala podielový list: P. so sídlom v K., IČO : X., obchodné meno a sídlo podielníka: B., so sídlom v K., IČO : X.; 2/ podielový list VKLADOVÝ FOND, otvorený podielový fond P., poradové číslo podielového listu: X., forma podielového listu ako cenného papiera: na meno, podoba podielového listu ako cenného papiera: listinná podoba, počet podielov: 2.300, počiatočná hodnota podielu v slovenskej korune 1 385 Sk, dátum vydania podielového listu 30.11.2001, obchodné meno a sídlo správcovskej spoločnosti, ktorá vydala podielový list: P. so sídlom v K., IČO : X., obchodné meno a sídlo podielníka: B., so sídlom v K., IČO : X.; 3/ podielový list VKLADOVÝ FOND, otvorený podielový fond P., poradové číslo podielového listu: X., forma podielového listu ako cenného papiera: na meno, podoba podielového listu ako cenného papiera: listinná podoba, počet podielov: 685, počiatočná hodnota podielu v slovenskej korune 1 240 Sk, dátum vydania podielového listu 27.3.2002, obchodné meno a sídlo správcovskej spoločnosti, ktorá vydala podielový list: P. so sídlom v K., IČO : X., obchodné meno a sídlo podielníka: B., so sídlom v K., IČO : X. s tým, že **toto uznesenie nahradzuje vyššie uvedené umorované listiny.**

Z vykonaného dokazovania mal preukázané (najmä z oznámení jednotlivých správcovských spoločností o stave konta podielníka, z vyjadrenia núteného správcu, z potvrdenia o vlastníctve podielového listu), že umorované listiny boli vydané, do vydania rozhodnutia súdu ich nikto nepredložil a navrhovateľ si návrh uplatnil včas v zákonnej lehote dňa 7.4.2004. Námietskou zaviazanej (týkajúcou sa nezaplatenia kúpnej ceny za vydanie umorovaných podielových listov) sa nezaoberal.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie osoby zaviazanej podľa listiny – I., **uznesením z 30. decembra 2011 sp. zn. 9 CoD 97/2010 uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým vyhlásil za umorený podielový list VKLADOVÝ FOND uvedený pod bodom 2/ potvrdil;** v prevyšujúcej časti (vo výroku, ktorým vyhlásil za umorený podielový list VKLADOVÝ FOND uvedený pod bodom 1/ a 3/) uznesenie súdu prvého stupňa **zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.**

Odvolačný súd uviedol, že základným predpokladom na vydanie podielového listu ako cenného papiera je uhradenie jeho predajnej ceny (§ 29 ods. 4 zákona č. 385/1999 Z.z. o kolektívnom investovaní). Keďže tento predpoklad bol preukázaný iba v **prípade podielového listu pod poradovým číslom X.** (bola uhradená jeho predajná cena 3 185 000 Sk

dňa 29.11.2011) rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval (v tejto časti) za vecne správne, z ktorého dôvodu ho potvrdil (§ 219 O.s.p.). V tejto súvislosti ani nepovažoval za dôvodnú námietku odvolateľky s odvolaním sa na § 29 ods. 1 zákona č. 385/1999 Z.z. o kolektívnom investovaní (o rovnakej počítačovej hodnote podielu). Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou odvolateľky týkajúcou sa nedostatku návrhu na umorenie listiny (pre neoznačenie formy a obchodného mena podielníka), ktorý by narušal podstatnú totožnosť jeho znenia s uznesením z 12.3.2003 a výrokom napadnutého uznesenia, čo by malo napokon viesť k neprípustnosti tohto návrhu (§ 103 O.s.p.). Uviedol, že návrh na umorenie bol doplnený podaním z 11.2.2009 a spolu s uznesením z 12.3.2003 a s výrokom preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že ide stále o tie isté cenné papiere, čo je podstatné pre procesnú prípustnosť návrhu, postup a rozhodovanie súdu. **U ostatných podielových listov** odvolací súd nemal preukázané uhradenie predajnej ceny podielového listu ako cenného papiera. Záver súdu prvého stupňa (spočívajúci v tom, že **uhradenie predajnej ceny podielových listov netreba skúmať**) považoval za nesprávny; preto uznesenie súdu prvého stupňa v ostatnej časti zrušil a vec mu (v rozsahu zrušenia) vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že (v ďalšom konaní) treba vychádzať z toho, že predajná cena sa nesmie uhrádzať inak ako na bežný účet vedený pre otvorený podielový fond.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie osoba zaviazaná podľa umorenej listiny. Navrhla, aby dovolací súd (vyššie označené) uznesenie Krajského súdu v Košiciach v časti, ktorou tento súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu **odňala možnosť konať pred súdom** (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a teda že v konaní došlo k vadám v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p., že konanie je postihnuté **inou vadou**, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a že dovolaním napadnuté rozhodnutie spočíva **na nesprávnom právnom posúdení veci** (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). **Odňatie možnosti konať pred súdom** videla v tom, že konanie súdov (obidvoch stupňov) bolo v rozpore so zákonom (s ustanoveniami § 185i a nasl. O.s.p., § 219 ods. 1 O.s.p. a Ústavou SR, najmä článkom 46 ods. 1, ako aj článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd), že dovolaním napadnuté uznesenie **nebolo odôvodnené v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p.** Rozsiahlo (a najmä opakovane) vytykala, že listina, ktorú mal súd umoriť, **nebola dostatočne označená spôsobom**, ktorý by ju odlišoval od iných listín (§ 28 ods. 4 zák. č. 358/1999 Z.z.), že **nebola označená v súlade s ustanovením § 185l O.s.p.**, že medzi umoreným podielovým listom (uznesením Okresného súdu Košice II z 20. októbra

2010 č.k. 40 Ncd 190/2003-225) a medzi listinou označenou vo výroku uznesenia Okresného súdu Košice II z 12.3.2003 sp. zn. 40 Ncd 190/2003 (obsahujúceho výzvu podľa § 185m ods. 2 O.s.p.) **chýba totožnosť označenia umorovanej listiny**. V uznesení obsahujúcom výzvu podľa § 185m ods. 2 O.s.p. je ako vydavateľ označený „Vkladový fond, otvorený podielový fond P., so sídlom v K., IČO : X., **chýbajú údaje o forme, či boli listiny vydané na meno alebo doručiteľa**, pričom v uznesení (napadnutom dovolaním), kde bol vyhlásený podielový list za umorenú listinu sú uvedené aj ďalšie údaje. **Odvolací súd mal (podľa jej názoru) odstrániť túto závažnú procesnú vadu**; keďže tak neurobil, bolo **porušené aj ustanovenie § 219 ods. 1 O.s.p.**, nakoľko čiastočne potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktoré nebolo vecne správne. Vytýkal odvolaciemu súdu, že sa **nestotožnil a nevysporiadal s jeho námietkami (najmä o nesplnení podmienok pre vydanie podielových listov) a nevykonal ani náležité dokazovanie za účelom riadneho zistenia skutkového stavu veci**. **Namietané vady tak bránili v riadnom pokračovaní vo veci**. Uznesenie odvolacieho súdu považovala aj za **nedostatočne odôvodnené a tým aj za nezrozumiteľné (§ 157 ods. 2 O.s.p.)**. Uviedla, že odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa len z dôvodu, že v prípade podielového listu č. X. považoval za základný predpoklad vydania cenného papiera len zaplatenie jeho predajnej ceny (3 185 000 Sk), čo ale **nemá oporu vo vykonanom dokazovaní**. Nevysporiadal sa s podstatnou námietkou nedodržania formálneho postupu pri výzve podľa § 185m ods. 2 O.s.p. a tiež s požiadavkou vyplývajúcou z ustanovenia § 29 ods. 1 zákona o kolektívnom vyjednávaní vyplýva, že v jednom otvorenom podielovom fonde smie správcovská spoločnosť vydávať podielové listy len s **rovnakou počiatočnou hodnotou podielu a preto nemohlo dôjsť k vydaniu troch podielových listov s rôznymi počiatočnými hodnotami podielu**. Trvala na tom, že spoločnosť B. neuhradila cenu najmenej dvoch z troch podielových listov, že **v dokumentácii podielového fondu sa nachádza doklad o tom, že bolo predaných 2300 kusov podielových listov za kúpnu cenu 3 185 000 Sk, nie však že bol predaný 1 podielový list s podielom 2300**, že zákon o kolektívnom investovaní nedovoľoval vydať podielový list s počiatočnou hodnotou **1 385 Sk**; (to by bolo v rozpore aj so štatútom vkladového fondu). **Umorený podielový list tak nemohol byť vydaný**. Zaviazaná tiež namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) spočívajúcou v tom, že vychádza z neúplného a nesprávne zisteného skutkového stavu, lebo pri vykonávaní dokazovania nepostupoval v súlade so zákonom. Namietala tiež nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol dovolanie odmietnuť (ako neprípustné).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Keďže v prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, jeho prípustnosť bolo treba posudzovať podľa ustanovenia § 239 O.s.p.

*Uznesenie odvolacieho súdu v predmetnej veci však nemožno podriaadiť pod žiaden dôvod prípustnosti vyplývajúci z ustanovenia § 239 O.s.p., lebo odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa nezmenil, ale ho potvrdil a nerozhodoval ani vo veci postúpenia návrhu **Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska**. Rovnako odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení **prípustnosť dovolania nevyslovil a nejde o potvrdzujúce uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky** (§ 239 ods. 1 písm. a/, písm. b/ O.s.p., ods. 2. písm. a/, písm. b/, písm. c/ O.s.p.). Dovolanie dovolateľky preto podľa ustanovenia § 239 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. nie je prípustné.*

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak totiž konanie je postihnuté niektorou z týchto vád možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

So zreteľom na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti postupu súdov nižších stupňov sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či dovolateľke bola v konaní odňatá možnosť pred súdom konať, pričom pod „odňatím možnosti konať pred súdom“ (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť procesne nesprávny postup súdu, ktorý je v rozpore so zákonom alebo iným všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníkovi občianskeho súdneho konania, ktoré mu platná právna úprava priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

S námietkami dovolateľky spočívajúcimi v nedostatočnom označení umorovanej listiny (§ 185l O.s.p.), resp. s námietkami súvisiacimi s jej nedostatočnou individualizáciou sa vysporiadal odvolací súd v odôvodnení dovolaním napadnutého uznesenia. Tieto námietky a rovnako ani bližšia identifikácia podielového listu (najmä čo do jeho formy a podoby) uvedená vo výrokovej časti dovolaním napadnutej časti rozhodnutia odvolacieho súdu v predmetnej veci nemajú povahu vadného postupu súdu, následkom ktorého by sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., ani žiadnej inej vady vyplývajúcej z tohto procesného ustanovenia. Náležitosti samotného podielového listu (§ 28 ods. 4 zák. č. 385/1999 Z.z.) nemožno celkom stotožňovať s náležitosťami návrhu na umorenie, listiny (§ 185l O.s.p.), z ktorého majú (popri všeobecných náležitostiach návrhu) vyplývať (okrem iného) označenie skutočností spôsobilých odlišiť ju od iných listín. V predmetnej veci návrh na začatie konania požadované náležitosti spĺňal.

Pokiaľ dovolateľka namietala nepreskúmateľnosť rozsudkov súdov nižších stupňov, treba uviesť, že v zmysle ustálenej súdnej praxe Najvyššieho súdu SR aj (prípadné) nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, následkom ktorého by rozhodnutie odvolacieho súdu zostalo nepreskúmateľné, zakladá tzv. inú vadu v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (R 111/1998). Dovolací súd (v **predmetnej veci**) nemá dôvod odkloniť sa od tohto názoru; preto aj námietku dovolateľky v tomto smere nepovažoval za dôvodnú. Zohľadnil pritom aj rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR, ktorý sa vo svojom náleze z 30.1.2013 sp. zn. III. ÚS 551/2012 priklonil k názoru, že **nedostatok riadneho odôvodnenia rozsudku**

nezakladá vadu konania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., ale len tzv. inú vadu podľa ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Navyše, v predmetnej veci odvolací súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, keď (v potvrdzujúcej časti týkajúcej sa podielového listu č. X.) uviedol, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že kúpna cena zaň (3 185 000 Sk) bola uhradená (čo bolo základným predpokladom na jeho vydanie) a aj ďalšie predpoklady na jeho umorenie boli splnené.

*Dôvody uvedené v dovolaní svedčia o tom, že dovolateľka **spochybňuje tiež úplnosť a správnosť skutkových zistení súdov**, procesu dokazovania a hodnotenia vykonaných dôkazov, keď v podstate zdôrazňuje skutočnosť, že podmienky pre umorenie listiny v predmetnej veci neboli splnené, že nemohol byť vôbec vydaný, že nebol dostatočne individualizovaný a úplný a pod. V tejto súvislosti treba uviesť, že Občiansky súdny poriadok ukladá účastníkom konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd ale nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a záver o tom, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (vid' § 120 ods. 1 O.s.p.), a nie účastníkov konania. Dovolací súd v tomto smere poukazuje na svoju ustálenú judikatúru (R 37/1993, R 129/1999), kde jednoznačne uviedol, že nevykonanie určitého dôkazu môže mať za následok len neúplnosť skutkových zistení (vedúcu prípadne k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), nie však procesnú vadu v zmysle § 237 O.s.p. Rovnaký záver (že nejde o odňatie možnosti konať pred súdom) zaujal aj v prípade ak súd v priebehu konania nevykonával všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu.*

*Pokiaľ dovolateľka namieta aj **nesprávne hodnotenie dôkazov** (ktorým sa dovolací súd nezaoberal), treba zdôrazniť, že ani (prípadné) nesprávne hodnotenie dôkazov nepredstavuje vadu vymenovanú v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p. a teda ani nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia (R 42/1993). Neprípustnosť takého dôvodu je daná aj (prieskumným) charakterom dovolacieho konania, v ktorom sa už dôkazy nevykonávajú (§ 243a ods. 2 O.s.p.), a tak ani neprislúcha dovolaciemu súdu, aby prehodnocoval dôkazy vykonané v základnom konaní. Ani ďalšia námietka dovolateľky (že v konaní na súdoch nižších stupňov došlo k procesnej vade uvedenej v § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) nie je dôvodná, lebo tzv. iná procesná vadu konania je relevantným dovolacím dôvodom, ale súčasne nezakladá aj prípustnosť dovolania; môže byť uplatnená len v procesne prípustnom dovolaní (porovnaj tiež uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej*

republiky sp. zn. 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010 a 7 Cdo 36/2011). V danom prípade bola uplatnená v dovolaní, ktoré nie je procesne prípustné.

Rovnako aj (prípadné) **nesprávne právne posúdenie veci** (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ako činnosť, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu, samo osebe nezakladá prípustnosť dovolania (R 54/2012); predstavuje taktiež len relevantný dovolací dôvod a možno ho uplatniť v procesne prípustnom dovolaní. Pri nesprávnom právnom posúdení totiž nejde o vadu konania vymenovanú v § 237 O.s.p., a nepredstavuje ani žiadny zo spôsobov rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. (zakladajúci prípustnosť dovolania).

Keďže dovolateľka uplatnila tento dovolací dôvod v dovolaní, ktoré nie je procesne prípustné, dovolací súd nepodrobil napadnutý rozsudok posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov.

Z týchto dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci dovolanie nie je procesne prípustné, preto ho v súlade s ustanoveniami § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol bez toho, aby skúmal opodstatnenosť v dovolaní uplatnených dovolacích dôvodov.

Dovolací súd účastníkom nepriznal náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.), lebo navrhovateľovi, ktorému (na rozdiel od ďalších účastníkov konania) vzniklo právo na ich náhradu, si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2013

JUDr. Daniela Švecová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

